

עין בעין

1. ספר הליקוטאים - פרשת עקב - פרק יא

ידע, כי אין דבר בעולם שאין כנגדו ממונה ושר למעלה, והאילנות כשהעלים נופלים מהם, גם איזה כח מאותו השר עליון נחסר באותה שעה ממנו. והנה הרים וגבעות, יש להם שרים גדולים למעלה, בערך דמיון ההרים עצמן בגבהותם, כי הלא השמים הם דוגמת הארץ בכל מיני דמיונות. ואמנם המעינות שבקרקע, כנגדם יש למעלה ג"כ... וכמו שהארץ נחלקת לז' אקלמים, כך מלכות למעלה ג"כ נחלקת לז', ונקראת בת שבע. וכפי המקום שבו מתחדש למעלה מעיין, כן למטה ג"כ מתחדש כנגדו. ואמנם ג"כ הוא ענין ההרים גדלים מיום ליום, מעת בריאת העולם, רק שאין הגידול ניכר בהם.

2. מתוך התורה הגואלת ב פרשת נשא י"ח סיון התשל"ד

העולם איננו הפקר. אין גלגול דברים בעלמא, מי שמתחש למאורעות כך, הרי הוא טפש וילדותי. המבט צריך להיות מקיף, ההסתוריה האלוהית של הבריאה.

3. הרב צבי יהודה על התורה / ואתחנן / ב להפטרה / 4

"עין בעין יראו בשוב ד' ציון" (ישעיה נב ח). מה פירוש "עין בעין"? כשזוכים להסתכל על המאורעות ההיסטוריים מתוך העין האלוהית, מתוך חיים של אמונה, כשזוכים לכוון את העין האנושית אל מול העין האלוהית - אז רואים "בשוב ד' ציון".

4. חיי מוהר"ן, סיפורים חדשים, פ"ה מעשה מאורח בעל כנפיים תקס"ט. א' ד' חנכה.

1. אחר הדלקת נר חנכה בליילה אורח נכנס לבעל הבית... ויצא עמו מן הפתח. ואזי תקף חטף אותו והתחיל לפרח עמו, והיה קר לו ולקח מלבוש ונתן לו, ואמר לו קח זה המלבוש וייטב לך ויהיה לך אכילה ושתיה וכל טוב ותשב בביתך ופרח עמו.
2. בתוך כך הסתכל והנה הוא בביתו. ולא היה מאמין בעצמו שהוא בביתו, אך הסתכל והנה הוא מדבר עם בני אדם ואוכל ושותה כדרך העולם, בתוך כך חזר והסתכל והנה הוא פורח כבתחלה, חזר והסתכל והנה הוא בביתו, חזר והסתכל והנה הוא פורח, וכו' היה מתנהג זמן רב.

3. אחר כך הוריד אותו בין שני הרים בגיא ומצא שם ספר והיו בו צרופי אותיות אז"ח הוא ד' וכו' והיה מציר בהספר פלים ובתוך הפלים היו אותיות. גם היה בתוך הפלים אותיות של הפלים שיכולין לעשות על דם אלו הפלים והיה לו חשק מאד ללמד את הספר.

4. בתוך כך הסתכל והנה הוא בביתו, חזר והסתכל והנה הוא שם, והתישב עמו לעלות אל החר אוילי ומצא שם איזה ישוב וכשבא אל החר ראה עומד שם אילן של זהב עם ענפים של זהב ועל הענפים תלויים פלים כמו אלו הפלים המצוירין בספר, ובתוך הפלים היו פלים שעל דם עושים אלו הפלים.

5. והיה חפץ לקח משם הפלים ולא היה יכול, מחמת שהיו נסבכים שם על הענפים שהיו בעקמימיות. בתוך כך הסתכל והנה הוא בביתו. והיה לו פליאה גדולה מה זאת שהוא פעם בכאן ופעם שם. והיה חפץ לספר זאת לבני אדם אך איך מספרין פליאה כזו לבני אדם מה שאין ראוי להאמין.

6. בתוך כך הסתכל מן החלון וראה את האורח הנ"ל והתחיל לבקש אותו מאד שיבוא אצלו, ואמר לו אין לי פנאי כי אני הולך אצלו. אמר לו זה בעצמו נפלאות בעיני.

7. הרי אני כאן ומה זה שאתם הולכים אצלי? השיב לו בשעה שנתרצית לילך עמי ללוות אותי מן הפתח אז לקחתי ממך הנשמה ונתתי לה לבוש מן הנו עדן התחתון והנפש רוח נשאר אצלו. ועל-כן כשאתה מדבק מחשבתך לשם אלה שם ואתה ממשיך הארה ממנו אליך, וכשאתה חוזר לכאן אתה כאן.

5. ספר שפת אמת - בראשית - לחנוכה - שנת [תרס"א]

איתא ברוקח כי הליו נרות דחנוכה מול הליו שעות שהאיר אור הגנוז בששת ימי בראשית ע"ש. א"כ נראה שנה חנוכה הוא מאור הגנוז והוא מאיר בתוך החושך הגדול זהו שרמזו שמאיר מסוף העולם ועד סופו שאין העלם וסתר עומד נגד זה האור כי העולם נקי הטבע שהוא מעלים ומסתיר האור.

6. ספר אבני חפץ עמי שיו

במסי' חולין צא א שנשתייר יעקב על פכין קטנים - וכי במגיע דהיי רמז לפך שמן בימי חשמונאים ורצה יעקב לתקן קליפת יון - וכי בכלי יקר בענין התאבקות עם יעקב שהס"מ מסמא עיני האדם השכליים כמו ש"ן מסמא ומשכר כו' - ולכן היי זה עיקר ההתאבקות שלא יפגום בעינים ולהאיר לחדשים הבאים ע"י נ"ח - ולכן ויגע בכף ירכו שהחליש את רגליו וכנ"ל - בזוה"ק (ז"ח נח) דשילוח היונה ע"י נח רמז לגלות יון - וי"ל דמשו"ה כתיב ולא מצאה מנוח לכף רגלה דיקא - ואח"כ כי עלה זית טרף בפיה דהיינו הדלקת הנרות כדאיתא בתנחומא (תצוה -) ובתקו"ז ומיד דעלה זית טרף בפיה שרייא כ"ה כו' חניו כ"ה כו' - בתנחומא (שם) א"ל הקב"ה ערכתי נר למשיחי.

7. עולת ראיה / חלק ב / הגדה של פסח

האידיאליות האלהית חיה היא במלואה בכל פנה ונקודה של חיים זמן ומקום... תכן החול איננו כי-אם מסוה המסתיר... הקדש בא במועדו ומסיר את הצעיף, מגלה פני הלוט, והאורה הקדושה בכל חמודותיה, הנה נראה... ובליל התקדש חג והננו מלאי גאולה מלאי חרות עליונה וחרותנו משחררת את רוחנו ורוח כל היקום, מגלה את האשר הצפון בנו פנימה, כי רוח אל חי העולמים בנו חי, "בקרוב קדוש".

8. ספר יחזקאל פרק א

(יד) והחיות רצוא ושוב כמראה הפנק:

8א. ספר תולדות יצחק - פרשת אחרי

והחיות רצוא ושוב. פירוש והחיות רומז לחיות אלקות שיש באדם, שבכל עת ובכל שעה שמדבר בתורה ותפלה, רוצה הנפש לצאת מהאדם ולהתדבק בשרשה, כדכתיב (שיר השירים ה ו) נפשי יצאה בדברו, וזהו והחיות רצוא. אכן מחמת שהקב"ה חפץ חסד הוא, ורוצה בקיום העולם, וכדי שיקיים האדם את המצות בפועל בעולם העשיה. ולכן ה' חפץ למען צדקו (ישעיה יב כא), ומחזיר תמיד החיות להאדם לקיים על ידי זה תורה ומצות, וזהו ושוב.